

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: וייס	שם פרטי: אוסקר
----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: וייס		בלועזית Weiss	
שם פרטי איתו נולדתי: אוסקר		בלועזית oscar	מין: ז
שנתלידה: 1930		ארץ לידה: רומניה	
עיר לידה: טרנסילבניה		בלועזית Transylvania	
שם פרטי ושם משפחה של האב: מרדכי		שם פרטי ושם נעורים של האם: פירושקה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בודפשט		בלועזית Budapest	
מקום מגורים: הונגריה		ארץ המגורים: הונגריה	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: בודפשט הונגריה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	
במידה והיית בגטו, ציין את שמוכן בבודפשט 06-		בלועזית	
20/10/1944		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: בודפשט		תאריך השחרור: 18.01.1945	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרתלאחר השחרור רומניה	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתני עד מתי		שנתעליה: 1966	
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה		"נוטריה" מאיטליה	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

אני בן יחיד להורים מרדכי ופירושה גדלתי בבודפשט אבי היה עובד בבית חרושת מאוד רחוק מהבית מצבנו הכלכלי היה מאוד קשה גם אימי עבדה בבית חרושת במרחק קצר מהבית היא הייתה סוכנת שם . היינו בדירה בת שלושה חדרים שמתוכם שניים השכרנו לאנשים על מנת להתפרנס וחינו בחדר אחד.

למדתי בבית ספר יהודי אלמנטרי. באותה תקופה הורגשה האנטישמיות . עברתי לבית ספר אזרחי גם מצב המורים וגם מצב תנועת הנוער הפשיסטי שהיה קיים בקרב התלמידים לא פעם קרה שמשכו לי אוזן מפני שאני יהודי עד כדי כך שחשבת שהאוזן יצאה לי מהמקום סטרו לי וגם קיללו אותי תמיד. ב-1941 תחת השפעה של הפשיסטים בעקבות החוקים האנטישמיים אימי נזרקה ממקום עבודתה והתחילו לפטר את העובדים היהודים.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

גורשנו מדירתנו והיינו אמורים להישלח למחנה אבי הועבר לעבודות כפייה אני ואימי נשלחנו למחנה בגרמניה בגלל שלא היה אפשר כבר לעבור נשלחנו לבית חרושת של לבנים ואז אותי לקחו הליגיונרים עם הרבה ילדים יהודים למקום הנ"ל הצלב האדום לקח אותי לאחר מכן לגטו אימי נלקחה לגטו אושוויץ ובדרך לגטו בגשר מרגרטה אימי פנתה לחייל ליגיונר ואמרה לו שהיא איננה מוכנה להשאיר את בנה אפילו שזה יעלה לה בחייה והוא השיב לה אם תנסי לברוח אני אירה בך ואימי ניצלה את הרגע שזרם גדול של אנשים עבר סביבה וחמקה במפתיע וכל זה על מנת להגיע אליי שלא אשאר לבד.

אימי חיפשה אותי ולבסוף מצאה אותי בגטו היינו שם כמה חודשים עד חודש נובמבר לערך . דוד של אימי ארגן בשבילנו שני אישורי שווצפס זהו אישור שאנו עומדים תחת השגחת השגרירות כזאת או אחרת והצלחנו בעזרת זה לצאת מהגטו . עברתי לבית מוגן בבודפשט. ב-1945-1-19 אמי רצתה לחזור לרומניה בגלל משפחתה שהיו בשואה . אמי בנוסף לא ידעה אם אבי חי או מת.. בחג המולד הרוסים הפגיזו את בודפשט כל הסבתים שסביבנו נהרסו . ואותם יהודים שנהרסו ביתם וחיו סביבנו נלקחו על ידי הליגיונרים והרגו אותם אחד אחד ביריות.

הליגיונרים הגיעו לביתנו הוציאו אותנו אל מחוץ לבית בשעה חמש לפנות בוקר ואמרו לנו תמתינו כאן אנו כבר חוזרים נשארנו בקור העז חכינו וחינו אך הם לא חזרו ובמקומם הגיעו הרוסים ואז הבנו שהם נלחמו אחד בשני והרוסים גברו עליהם והרגו אותם וכשהרוסים הגיעו אלינו הם שחררו אותנו וכך ניצלנו.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

ב-1945/1/19 בערך איני זוכר תאריך מדויק שבנו לדירתנו הראשונה עם סבתא שלי מצד אבי שהיא הייתה איתנו בבית המוגן . תוך חודשיים אני אמי עברנו לרומניה כי אמי אמרה שבמקרה שמשוהו ממשפחתנו ישוב באושוויץ שלא תהיה הפרדה בניהם של הגבול . שבת ללימודים לארבעה כיתות הנוספות שנתרו לי ועשיתי בגרות בסאטמר. אבי חזר בחודש מאי מאוסטריה כשמצבו הבריאותי היה קשה מאוד הוא חלה בטיפוס אני זוכר את פניו הוא היה לבן כמו שלג משקלו היה 48 קילו בערך לעומת משקלו הקודם 70 פלוס וכל זה לפני עבודות הכפייה . נפגשנו והייתי בהלם מהמראה שלו לאחר תקופה קצרה אבי חזר לעבוד יחד עם אמי אבי היה מכונאי בבית חרושת ואמי הייתה אחראית בגן של בית החרושת .

התחתנתי בבוקרשט לאחר לימודים אקדמיים עם אשתי הראשונה . נולד לנו ילד כיום (אני אבא לשני ילדים שבני גר כיום בבוקרשט) ב1960 התגרשתי הייתי באוניברסיטה הייתי עיתונאי בעיתון בהונגריה ולאחר מכן בסיום הלימודים נלקחתי לבוקרשט להמשיך בעיתונות ונזרקתי משם מסיבה לא מובנת כנראה בגלל עמדה פוליטית כלפי המהפכה ההונגרית . ב1966 עליתי ארצה יחד עם אשתי השנייה שהכרתי בבוקרשט זוהי פאני ויחד אתה ועם הורי עלינו ארצה.

נא ספרי על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

עליתי ארצה בתאריך הנ"ל . נכנסתי לתעשייה האווירית לאלתא ככלכלן ועבדתי שם עד שנות ה90 בינתיים נולדה לי בת שכיום גרה בצמוד אלינו. שירתי במילואים פעמיים ובגלל מחלה שוחררתי לאלתר מהצבא בגיל 33 וברוך השם התרפאתי ממנה לפני כ20 שנה . ב1990 יצאתי לפנסיה מהתעשייה האווירית . אשתי נפטרה לפני כשלוש שנים אני כיום בן 84 גר בגן יבנה לידי גרה ביתי ושני ילדיה לפעמים אנו טסים יחד להונגריה לבני לבקר ולעיתים קרובות גם הם באים אלינו לארץ . אני רוצה לציין דבר נוסף מגלל גילי הרב התאריכים שמסרתי עלולים להיות שגויים ולא מדויקים.

ראיון: שלמה לוי, בת – ים, ינואר 2014